

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Tos/24/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119010480
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Pirkovská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8119010480.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Pirkovskej a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a JUDr. Mariána Mačuru na neverejnom zasadnutí konanom 10.09.2019, v trestnej veci ods. A. S. pre zločin kupliarstva podľa § 367 ods. 1, 2, 3 Tr. zákona, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 5PP/27/2019 zo dňa 28.05.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zákona podmienene prepustil odsúdeného A. S. z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 42 mesiacov uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T/96/2015 zo dňa 17.03.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6To/59/2016 zo dňa 22.11.2016, ktorým bol uznaný vinným zo zločinu kupliarstva podľa § 367 ods. 1, 2, 3 Tr. zákona s poukazom na § 138 ods. 1 písm. b) Tr. zákona, § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona a pre výkon ktorého bol v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona mu určil skúšobnú dobu na tri a pol roka, pričom v zmysle § 68 ods. 1 Tr. zákona nariadil nad odsúdeným probačný dohľad počas skúšobnej doby na tri roky.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 51 ods. 3 písm. f) Tr. zákona mu uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu s H. S., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom M. H. XXX, v akejkoľvek forme, vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami okrem stretnutí, ktoré sa budú týkať kontaktu so svojimi deťmi a podľa § 51 ods. 4 písm. j) Tr. zákona povinnosť spočívajúcu v zamestnaní sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Proti tomuto uzneseniu podala ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku, priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí podala prokurátorka okresnej prokuratúry sťažnosť, ktorá bola následne aj písomne odôvodnená. V dôvodoch sťažnosti uvádza, že v hodnotení odsúdeného vypracovanom riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Prešove sa konštatuje, že s poukazom na stredné riziko sociálneho zlyhania odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, riaditeľ ho odporúča podmienene prepustiť s dohľadom. S rozhodnutím okresného súdu sa nestotožňuje, nakoľko odsúdený sa doposiaľ dostal do rozporu so zákonom dvakrát, v konkrétnom prípade, pre ktorý je vo výkone trestu, sa jednalo o závažnejšiu trestnú činnosť s vysoko negatívnym dopadom pre spoločnosť. S poukazom na spôsob spáchania trestnej činnosti, osobu odsúdeného, je toho názoru, že u neho nemožno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a navrhol, aby krajský súd uznesenie z 28.05.2019 zrušil ako nezákonné.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia

§ 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie napadnutým výrokom uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Ako to vyplýva aj z dôvodov napadnutého uznesenia i obsahu pripojeného spisu, odsúdený A. S. vykonáva trest odňatia slobody v trvaní 42 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T/96/2015 zo dňa 17.03.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6To/59/2016 zo dňa 22.11.2016 pre zločin kupliarstva podľa § 367 ods. 1, 2, 3 Tr. zákona, pre výkon uvedeného trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Výkon uvedeného trestu odsúdený nastúpil 22.11.2016, dve tretiny uloženého trestu odsúdený vykonal 22.03.2019, takže základná podmienka vyžadovaná zákonom pre možnosť podmieňného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody splnená bola.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zákona môže súd odsúdeného podmieňne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieňného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieňného trestu odňatia slobody.

Z vyššie citovaného ustanovenia vyplýva, že vykonanie zákonom požadovanej časti trestu nie je jedinou podmienkou, ktorá musí byť splnená pre to, aby odsúdený mohol (teda nie musel) byť z výkonu trestu odňatia slobody podmieňne prepustený. Vyžaduje sa totiž, aby bolo súčasne preukázané, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a aby vzhľadom na túto skutočnosť, s prihliadnutím samozrejme aj na osobu samotného odsúdeného a ďalšie skutočnosti, bolo možné reálne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Na to, či sa odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody polepšil, možno usudzovať len z jeho vonkajších prejavov, z jeho správania a plnenia si povinností počas výkonu trestu, postoja k trestnej činnosti a podobne. Všetky tieto skutočnosti môže súd zistiť z hodnotenia odsúdeného, ktoré podáva ústav na výkon trestu odňatia slobody, kde odsúdený trest vykonáva.

Tak tomu bolo aj v danom prípade, keďže z uvedeného hodnotenia prvostupňový súd pri rozhodovaní nepochybne vychádzal a skutočnosti, ktoré sú v hodnotení uvedené premietol aj do dôvodov napadnutého rozhodnutia. Krajský súd preto nepovažuje za nutné uvedené hodnotenie opakovať, poukáže len na podstatné skutočnosti, ktoré z neho vyplývajú.

Podľa hodnotenia ústavu na výkon trestu odňatia slobody odsúdený od nástupu výkonu trestu dodržiaval interné prepisy, plnil príkazy a pokyny príslušníkov a personálu, jeho správanie a vystupovanie bolo na dobrej úrovni, pravidelne sa zapájal do skupinových foriem zaobchádzania, prednášok a športových aktivít, pristupoval zodpovedne k svojim povinnostiam, bol aj pracovne zaradený na nestráženom pracovisku mimo ústavu s dohľadom, pričom jeho pracovná morálka bola hodnotená kladne a vzhľadom na tieto skutočnosti za účelom ďalšieho skvalitnenia plnenia programu zaobchádzania, bola realizovaná zmena diferenciačnej skupiny B na diferenciačnú skupinu A a od 24.01.2019 bol umiestnený na otvorené oddelenie. Ani aktuálne, keď je zaraďovaný na nestrážené pracoviská mimo ústavu s voľným pohybom, neevidujú negatívne poznatky na jeho pracovnú morálku. V priebehu doterajšieho výkonu trestu bol jedenkrát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. Riziko sociálneho zlyhania u odsúdeného je hodnotené ako stredné a jeho resocializačná prognóza vyplývajúca z dotazníka ako menej priaznivá a to vzhľadom na charakter trestnej činnosti, dlhodobú nezamestnanosť a nedostatok príjmu pred nástupom výkonu trestu.

Vo vzťahu k osobe odsúdeného je ďalej potrebné uviesť, že tento je vo výkone trestu po prvý krát a aj keď bol už v minulosti raz súdený, bolo to pre iný charakter trestnej činnosti, konkrétne pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zákona, ešte v roku 2011, uložený podmieňný trest odňatia slobody mu bol odpustený na základe amnestie prezidenta republiky zo dňa 02.01.2013, takže sa na neho v tomto prípade hľadí akoby odsúdený nebol.

S poukazom na všetky tieto skutočnosti, na okolnosť, že vzhľadom na správanie sa odsúdeného počas výkonu trestu, jeho postoj k plneniu pracovných povinností, možno konštatovať polepšenie odsúdeného, a keďže ani jeho predošlý spôsob život sa nevyznačoval výraznou kriminálnou závadovosťou, podľa názoru aj krajského súdu, najmä vzhľadom na okolnosť, že výkonom trestu odňatia slobody bolo na odsúdeného v danom prípade pôsobené po prvý krát s výsledkami, ktoré boli vyššie prezentované, je možné aj vzhľadom na prostredie, do ktorého sa odsúdený vráti, teda k spolužitiu s priateľkou, možnosť bývania, aj ním proklamované zabezpečovanie si prostriedkov na živobytie pokračovaním v živnostenskej činnosti, je možné konštatovať, že od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a preto napriek námietkam, ktoré sťažovateľ v dôvodoch svojej sťažnosti prezentoval, je podľa názoru krajského súdu rozhodnutie, ktorým prvostupňový súd odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustil, správne, o to viac, keď mu v priebehu určenej tri a pol ročnej skúšobnej doby stanovil probačný dohľad na dobu troch rokov aj s obmedzeniami, ktoré sú vo výroku uznesenia uvedené.

Z uvedených dôvodov preto krajský súd sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú v zmysle ust. § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.